

Het jaar van de bodemvervuiling: 1981

Bodemvervuiling is funest voor alles dat leeft. Niet alleen op de directe vervuilde plekken, maar óók op andere plaatsen. Allerlei vergiften sijpelen door naar het grondwater en bedreigen zo ook het drinkwater.

Pas ná de affaire Lekkerkerk is duidelijk geworden hoe in de welvaartsjaren zestig en zeventig de Nederlandse bodem is misbruikt voor het 'netjes' wegstoppen van gevaarlijk chemisch afval. Werkgelegenheid te over voor de volgende generatie. Alleen: de winsten waaruit dat werk had moeten worden betaald zijn uitgedeeld en verdwenen. Nog sterker: de chemische industrie gaat dagelijks door met de produktieprocessen die nieuw gevaarlijk afval in ons milieu brengen. Redenen genoeg voor een speciaal actienummer van Natuur & Milieu, ten dienste van de actie 'Nederland Gifvrij'. Dr. L. Reijnders stelde dit speciale nummer samen. Dit nummer is los verkrijgbaar door storting van f 4,50 (inclusief f. 1,50 verzendkosten) op postgiro 51880 t.n.v. Natuur & Milieu, ab. adm., 's-Graveland, met vermelding 'actienummer Chemisch afval'.

Chemisch afval is steeds meer een probleem geworden. Een probleem voor de samenleving haar toegeschoven door het bedrijfsleven. Want dáár wilde men wèl de winsten, maar niet de lasten van de chemie.

Direct gevaar voor bewoners van een wijk in Lekkerkerk, gebouwd op een chemische afvalbelt, leidde tot een opsporingsactie in het hele land. De resultaten waren verbluffend: 300 chemische belten en 1000 verdachte stortplaatsen.

Er zijn voldoende mogelijkheden om gevaarlijke gifstoffen uit het milieu te halen en opnieuw nuttig te gebruiken. Maar dan moet er wèl aan worden gewerkt.

Gaan de vergiftigers van ons milieu vrijuit? Zijn er juridische acties mogelijk? In een aantal gevallen kunnen de schuldigen inderdaad voor de rechter worden gesleept. Maar helaas is onze wetgeving nog zo gebrekkig dat veel schuldigen de dans ontspringen.

Er zit nog veel méér vergif in Neerlands grond dan tot nu toe is opgespoord. Werk genoeg dus voor actieve burgers en werknemers!

Er zit niet alleen gif in de bodem, het wordt ook nog elke dag bijgemaakt en grotendeels gedumpt. De Wet Chemische Afvalstoffen heeft het probleem nog lang niet opgelost.

Nog steeds worden allerlei producten gemaakt, die ons leven nodeloos gevaarlijk maken. Ze dienen te worden verboden en vervangen.

Dit alles is te lezen in bovengenoemd actienummer. Wij vragen ons af hoe lang de diverse giften op de talloze gifbelten al hun vernietigende werking hebben kunnen uitoefenen. Per chemische belt of stortplaats zou dat op een kaartje van Nederland aangegeven moeten worden. Want zonder twijfel heeft door allerlei vergif de bodemfauna en ook de flora te lijden gehad en zullen in de loop der jaren óók de vogels hier ernstig nadeel van hebben ondervonden.

Daarom moeten de vogelbeschermers dit onderwerp niet aan zich voorbij laten gaan, maar actiegroepen steunen waar zij dit kunnen. En tevens zorgen voor hun eigen ornithologische inbreng...

J.T.

Mocht u actie willen ondernemen of aansluiting bij groepen in uw omgeving zoeken, vraagt dan zonnodig inlichtingen op het actie-adres: Donkerstraat 17-19, Utrecht, 030-331328. Op het nieuwe bureau van Natuur & Milieu is Clemens van Ruppert daar de vraagbaak.

In dit nummer:

Dit nummer staat in het teken van twee belangrijke kwesties waarover wij in de eerste plaats onze lezers willen informeren. In de eerste plaats de internationaal beraamde aanslag op onze stootvogels (zie ook Vogels 1 (3) : 94 over het standpunt van het bestuur van 'Vogelbescherming' over het uithorsten van jonge Haviken ten behoeve van de valkerij), waarbij alle registers worden opengetrokken tegen Havik, Buizerd, Vos, kiekendieven, Aalscholvers, Rotgans en de verwachting is dat nog meer soorten zullen volgen...

De andere kwestie is het beschermen van onze trekvogels. Vroeger trachtte men alleen de broedgebieden te beschermen. Thans zijn wij er ons van bewust, dat de trekvogel slechts een klein deel van het jaar in zijn broedgebied verblijft en ook gedurende de resterende tijd gebieden moeten hebben waarin ze veilig kunnen foerageren, overnachten en rusten. Dat soort gebieden komt steeds meer in de knel. Is het dáárom dat wij bewust willen wijzen op de noodzaak van belangrijke rustgebieden voor onze trekvogels, óók buiten onze landsgrenzen! Over Griekenland in ons volgende nummer.